

Lenka Hajdučková: Narodenie Ježiška, na motívy Evanjelia sv. Matúša

I bolo napísané v Evanjeliu Matúšovom:

Ježiš Kristus narodil sa takto: Jeho matka Mária bola zasnúbená s Jozefom, a skôr, ako sa zišli, ukázalo sa, že bola v požehnanom stave s Duchom Svätým. Jej muž Jozef bol spravodlivý; nechcel ju vystaviť hanbe, rozhodol sa prepustiť ju tajne.

Jozef sa vo vášnivom hneve prechádzal po malej chalúpke. Hádzal kusy oblečenia do malého batôžteka. Kde tu nabral vody a vylial ju z okna. Mária sediac na drevenej posteli žmolila v ruke vyšívajúcu vreckovku. Jozef si pod chvíľou čosi šomral popod nos.

„Jozef, drahý, milovaný, nerob to, prosím ťa.“ povedala Mária plačlivo.

Jozef zastal uprostred miestnosti: „Ja nemám robiť, a čo nemám robiť? Ty si nemala robiť, to čo si nemala!“

„Jozef, to nie je tak, ako si myslíš, to je úplne inak.“

„Úplne inak, ty moje chúďa, ty svätica, to sa ti brucho samé nafúklo. Priveľa vzduchu si sa nadýchala.“

„Jozef, nieee.“ vykričala Mária.

„Po kom ty tu ideš kričať.“ Jozefa nabral vody a vylial ju na Máriu.

Než sa úbohá spamätala ležal pred ňou zabaleným batôžtek. Pretrela si oči.

„A pôjdeš, v noci sa z tadeto vyparíš! Nechcem ťa viac vidieť!“

„Jozef, vypočuj si ma, to dieťaťko, čo čakám.“

„Je určite moje.“ skočil jej do reči. „V noci som k tebe doplával na gondole a poprosil ťa o syna a ty si ochotne súhlasila. Tak to bolo?! Ha?“

Mária usedavo plakala.

„Nebolo. Koľké noci som presedel na stoličke, túžiac po tebe, hladiac ti vlasy. A ty stále:

„Nie Jozef, do svadby musíme počkať, tým bude naša svadobná noc čarovnejšia.“ Hovby, po chatrčiach si sa túlala, bohvie s kým sa potajomky spúšťala. Nechcem ťa, si mi odporná.“

Mária zopála ruky a kľakla si pred neho:

„Jozef, prosím, nechaj ma tu, kam sa podejem.“ naliehavo prosila.

„Keď sa vrátim, nechcem ťa tu vidieť, rozumieš. Bež si, za tým, čo s ním posteľ vymetáš.“

Jozef zabuchol dvere a nechal Máriu opustenú v na drevenej podlahe.

Dvere na krčme sa rozleteli.

„Pivo a rum.“ prikázal Jozef a sadol si ku voľnému stolu.

Krčmár pokýval hlavou.

„Čo Jozef, kde si nechal starú?“

„Čo ťa do toho.“ odvrkol Jozef.

„Veď nič nič, ja len tak, že ako vám to ide.“ mrkol na neho zvedavý krčmár.

„Nevyrývaj!“ zamrmlal Jozefa a zahnal krčmára za pult.

Exol rum a za ním pivo. „Ešte raz.“ A za chvíľu znovu a znovu.

„Nemal by si toľko piť.“ ozval sa hlas sediaci oproti Jozefovi.

„A teba čo do toho, tebe stará nezahýba.“

„Mne nie, ale ani tebe nie.“

„Heh, prišiel si sem rady rozdávať? Radšej sa spakuj, leboo.“

„Jozef, si predsa rozumný chlap. Pozri sa, musíš to zobrať, ako to je. Môj šéf, teda vlastne Boh, sa rozhodol, že chce mať syna, ktorý zachráni svoj ľud a bude pôsobiť tu na zemi. No a Máriu si vybral, aby ho porodila. Chápeš? Vlastne si šťastný chlap.“

„Mhm a z neba padali vločky a všetci boli šťastní.“ dodal ironicky Jozef.

„Jozef, zober si Máriu za manželku, nech je už tvoj dôvod akýkoľvek.“

„A čo za to?“

„Dve ovce, krava, osol, kôň, nový dom a záhrada.“ vyhlásil presvedčivo anjel.

Jozef si oprel hlavu do rúk a zamrmlal.

„S kým sa to rozprávaš?“

Jozef zodvihol hlavu. Stál nad ním krčmár s novou rundou.

„Tuto, s..“ ukazoval na prázdne miesto pred sebou.

„Nemal by si toľko piť, lezie ti to na mozog.“ prehlásil krčmár a odišiel aj s alkoholom k pultu.

Jozef sa tackavo postavil, hodil na stôl peniaze a uháňal domov.

Zastal pred nádherným tehlovým domom s červenými muškátmi. Vbehol do maštale, tam ho čakali ovce, krava a ďalšie zvieratá.

Vstúpil do domu. V kuchyni ho čakala šťastná Mária s večerou. Okolo hlavy sa jej vinulo žlté svetlo, Jozef sa mierne preľakol. Nenapadlo ho však nič povedať. Sadol si za stôl a usrkol z polievky. „Bude sa volať Ježiš.“ vyhlásila Mária rozhodne, hladiac si brucho.

Jozef prikývol a dal sa do premýšľania nad Máriiným milencom, ktorý musí mať veľké konexie..